

سنتز دی اکسید تیتانیم به روش شیمی سبز

لیلا حجت کاشانی

گروه شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره)، تهران، ایران

چکیده

سنتز ترکیبات شیمیایی با استفاده از موادی که با محیط زیست سازگار بوده و خطرناک و سمی نباشند، از اهداف شیمی سبز می‌باشد. در این مقاله، اصول شیمی سبز و دو روش برای سنتز دی اکسید تیتانیم (TiO_2) گردآوری شده‌اند. دی اکسید تیتانیم یک فوتوکاتالیزور است که کاربردهای متعددی به خصوص در شیمی سبز دارد. این مقاله ابتدا به بررسی سنتز TiO_2 با استفاده از عصاره گیاهی به نام *Nyctanthes Arbor-Tristis* می‌پردازد و سپس سنتز این ماده را با استفاده از باکتری پلنومیکروبیوم اس پی. مورد بررسی قرار می‌دهد.

کلید واژه: آبی متیلن، شیمی سبز، دی اکسید تیتانیم، تیتانیا، *Nyctanthes Arbor-Tristis*، پلنومیکروبیوم اس پی.

مقدمه

شیمی نقش بنیادی در پیشرفت تمدن آدمی داشته و جایگاه آن در اقتصاد، سیاست و زندگی روز به روز پررنگ تر شده است. با این همه، شیمی طی روند پیشرفت خود، که همواره با سود رساندن همراه بوده، آسیب های چشم گیری نیز به سلامت آدمی و محیط زیست وارد کرده است. شیمیدان‌ها در طی سال‌ها کوشش و پژوهش، مواد خاصی از طبیعت برداشت کرده‌اند و آن‌ها را به موادی تبدیل کرده‌اند که سلامت آدمی و محیط زیست را به چالش کشیده‌اند. این مواد به سادگی به چرخه‌ی طبیعی مواد باز نمی‌گردند و سال‌های زیادی به صورت زباله‌های آسیب‌رسان و همیشگی در طبیعت می‌مانند. در علم شیمی انقلابی سبز در حال شکل گیری است که نه تنها پایداری محیط و سود بخشی را به ارمغان می‌آورد بلکه از خطرات فاجعه‌های صنعتی نیز می‌کاهد.

شیمی سبز عبارت است از ساخت تولید محصولات جدید با استفاده از روش‌های جدیدی که با اهداف سه گانه محیط یعنی زیست پایدار - اقتصاد پایدار - و جامعه پایدار متناسب باشد. شبکه جهانی محیط زیست و شیمی دانان سبز برای شیمی سبز اصولی را مبتنی بر ۱۲ اصل مشخص نموده‌اند.

اصول ۱۲ گانه شیمی سبز عبارتند از:

(اصل اول) پیشگیری از تولید فرآورده های بیهوده: بهتر است که از ساخت و تولید زباله و سمپادهای سمی جلوگیری شود تا اینکه پس از تولید به فکر ضرر سمپادهای سمی و یا پاک کردن آن‌ها از محیط بشویم.

(اصل دوم) اقتصاد دائم، افزایش بهره وری از اتم: اقتصاد دائم به این مفهوم است که بازده واکنش های شیمیایی را افزایش دهیم.

(اصل سوم) طراحی فرآیندهای شیمیایی با آسیب کمتر: شیمی دانان در جایی که امکان دارد باید شیوه ایی را طراحی کنند و موادی را به کار ببرند یا تولید کنند که اثرات سوء کمتری برای آدمی یا محیط زیست داشته باشند.

(اصل چهارم) طراحی مواد و فرآورده های شیمیایی سالم تر: فرآورده های شیمیایی باید به گونه ای طراحی شوند که با وجود کاهش خطر سمیت، کار خود را به خوبی انجام دهند.

(اصل پنجم) بهره گیری از حلال‌ها و شرایط واکنشی سالم تر: بهره گیری از مواد کمکی (مانند حلال‌ها و عامل‌های جدا کننده) تا جایی که امکان دارد به کمترین اندازه برسد و زمانی که به کار می‌روند از گونه‌هایی با آسیب کمتری باشند.

(اصل ششم) افزایش بازده انرژی: در فرآیندهای شیمیایی، روش‌های ساخت و جداسازی تا جایی که امکان دارد به گونه‌ای طراحی شوند تا نیاز به انرژی را کاهش داده و در انتهای واکنش انرژی بیشتری تولید شود.

(اصل هفتم) بهره گیری از مواد اولیه باز یافت شدنی: واکنش های شیمیایی باید به گونه‌ای طراحی شوند تا از مواد اولیه‌ای که قابلیت باز یافت دارند بهره بگیریم.

(اصل هشتم) پرهیز از مشتق های شیمیایی: مانند بهره گیری از گروه‌های محدود کننده یا تغییرهای شیمیایی و فیزیکی گذرا که باید کاهش یابند، زیرا چنین مرحله‌هایی به واکنش گره‌های اضافی نیاز دارند که می‌توانند فرآورده‌های بیهوده تولید کنند.

(اصل نهم) بهره گیری از کاتالیزورها: کاتالیزورها گزینشی بودن یک واکنش را افزایش داده و دمای مورد نیاز را کاهش می‌دهند. کاتالیزورها واکنش های جانبی را به کمترین اندازه می‌رسانند، میزان تبدیل شدن واکنش گرها به فرآورده های نهایی را افزایش می‌دهند.

(اصل دهم) طراحی برای تخریب پذیر بودن محصولات: فرآورده های شیمیایی باید به گونه‌ای طراحی شوند که در پایان محصولات به صورتی باشند که در طبیعت تخریب پذیر بوده و در محیط زیست سریعتر تجزیه شوند.

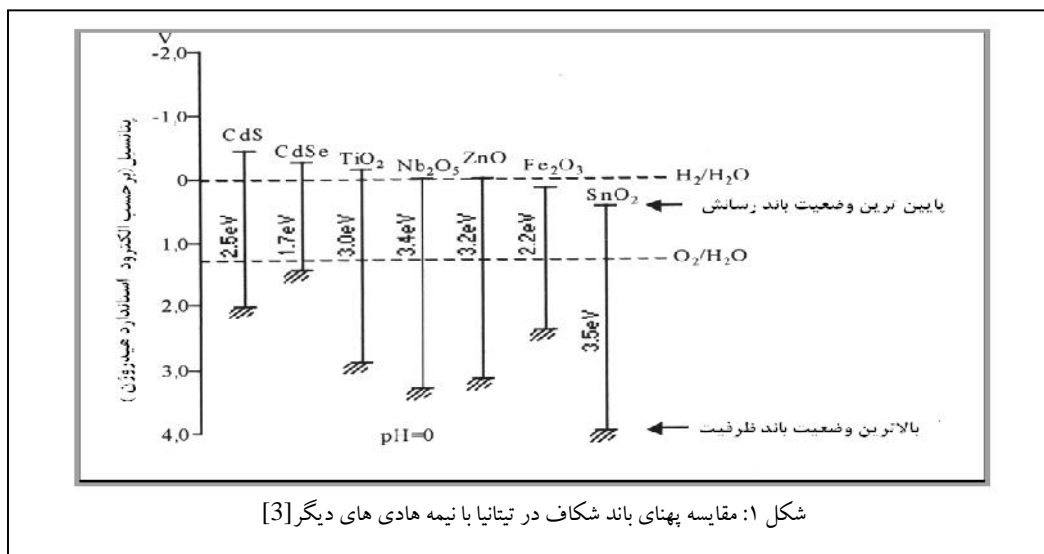
(اصل یازدهم) تخمین زمان واقعی یک واکنش برای پیشگیری از آلودگی: پی گیری پیشرفت یک واکنش بسیار دارای اهمیت است تا زمان کامل شدن واکنش را محاسبه کنیم زیرا فرآورده های ناخواسته جانبی پس از کامل شدن یک واکنش شیمیایی تولید می‌شوند.

(اصل دوازدهم) کاهش احتمالی روی داده‌های ناگوار: یک راه برای کاهش احتمال رویدادهای شیمیایی ناخواسته، بهره‌گیری از واکنش‌گرها و حلال‌هایی است که احتمال انفجار، آتش‌سوزی و آزاد شدن ناخواسته‌ی مواد شیمیایی را کاهش می‌دهند. [1]

از موادی که در پاک‌سازی محیط زیست کار برد دارند می‌توان دی اکسید تیتانیوم یا تیتانیا¹ (TiO₂) را نام برد که یک ماده معدنی ارزان قیمت و بی‌ضرر بوده و مصارف تجاری و صنعتی گسترده‌ای از جمله پیگمان رنگی، ماده ضد آفتاب در مواد آرایشی و غیره دارد. TiO₂ هم‌چنین یک نیمه‌هادی است که دارای باند شکاف² پهنی بوده (شکل ۱) که در مجاورت اشعه UV نزدیک و یا اشعه‌های با انرژی‌های بالاتر، اثر فعالیت نوری³ نشان داده و فوتون‌ها را جذب می‌کنند و آن‌ها را تبدیل به انرژی شیمیایی احیاکننده⁴ می‌کنند [2]

تیتانیا با برخی از قوانین شیمی سبز سازگار است:

- ۱- TiO₂ یک ماده معدنی ارزان قیمت و بی‌ضرر بوده و در برابر خوردگی‌های شیمیایی یا فوتوشیمیایی مقاوم است.
- ۲- TiO₂ به صورت فوتوکاتالیزور⁵ می‌تواند در شرایط ملایم تحت فشار اتمسفر و دمای اتاق عمل کند.
- ۳- تیتانیا نیمه‌هادی است که می‌تواند بازیافت شده و دوباره مصرف شود. [2]

- 1-Titania
- 2-Band gap
- 3-Photoactivity
- 4-Chemical redox energy
- 5-Photocatalyst

روش آزمایش

۱) روش اول

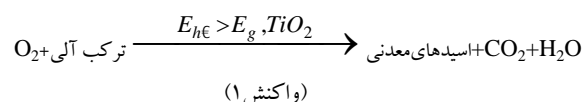
یاس مرجانی یا یاس شب گل با نام علمی *Nyctanthes Arbor-Tristis*، رده *Eudicots*، Asterids، راسته *Lamiales*، خانواده *Oleaceae*، جنس *Nyctanthes* و گونه *N.arbor-tristis* می‌باشد. این گیاه را می‌توان از هندوستان تهیه کرد.

برای تهیه نانو ذرات تیتانیا، ابتدا برگ‌های این گیاه به خوبی شسته می‌شوند تا خاک و گرد و غبار آن‌ها برطرف شود. سپس برگ‌ها را به مدت ۱۵ روز در سایه و در محیطی عاری از گرد و غبار و در دمای اتاق می‌گذارند تا برگ‌ها خشک شوند. پس از ۱۵ روز، برگ‌ها را خرد و ریز کرده و سپس آسیاب و الک می‌کنند تا نرم‌ترین و ریزترین پودر ممکن به دست آید. سپس ۱ گرم از پودر به دست آمده را با ۵۰ میلی لیتر اتانول مخلوط کرده و مخلوط حاصل به مدت ۵ ساعت تحت دمای 50°C در رفلکس قرار می‌گیرد. پس از اتمام ۵ ساعت مخلوط به دست آمده را توسط کاغذ صافی واتمن شماره ۱ صاف می‌شود تا محلول زیر صافی که حاوی عصاره اتانولی شده برگ‌ها است، به دست آید. محلول حاصل به یک ظرف ارلن مایر که حاوی تیتانیم ترا ایزوپروکسید^۶ است، اضافه می‌کنند و مخلوط حاصل را تحت دمای 50°C و هم زدن مداوم قرار می‌دهند.

پس از ۴ ساعت هم‌زدن مداوم، مخلوط حاصل را در دستگاه سانتریفوژ با سرعت ۱۰۰۰ rpm به مدت ۱۵ دقیقه قرار می‌دهند تا نانوذرات دی اکسید تیتانیم تشکیل شوند. سپس ذرات سانتریفوژ شده، با اتانول شسته شده و دوباره در دستگاه سانتریفوژ با سرعت ۵۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه قرار داده می‌شوند.

در مرحله بعدی، ذرات به دست آمده خشک و آسیاب شده و در کوره ای با درجه حرارت 500°C به مدت ۳ ساعت قرار داده می‌شوند تا برشته و تکلیس^۷ شوند. نانو ذرات به دست آمده برای آزمایشات آنالیتیکی آماده هستند [4].

تاکنون بیشتر فعالیت‌های تحقیقی در مورد کاربرد واکنش‌های انتقال الکترون TiO_2 در محیط زیست از جمله اثر TiO_2 بر روی فاضلاب‌ها و پساب‌های حاوی فلزات سمی مانند Cr(IV) یا Hg(II) و همچنین بازیافت فلزات با ارزش به روش احیا کردن با کمک نیمه هادی‌های دیگری مانند Pd, Ag, Pt یا Au نتایج رضایت بخشی داشته است. در هر حال بیشتر تحقیقات بر روی اکسیداسیون حساس نوری آلوده کننده‌های آلی در فاز-های آبی و گازی در مجاورت TiO_2 و توسط اکسیژن متمرکز شده است (واکنش ۱). [2]

یکی دیگر از کاربردهای جالب تیتانیا استفاده آن در سنتز مواد آلی است. انرژی شیمیایی تولید شده توسط TiO_2 که از طریق نور فعال می‌شود برای ابداع روش‌های جدیدی از اکسیداسیون و احیا در جهت سنتز مواد آلی است. بهبود بخشیدن به بهره‌وری این روش‌ها و انتخابی کردن آن‌ها جزو اهداف شیمی سبز است که به طور مثال می‌توان اجتناب از حلال‌های سمی و استفاده از فوتون‌ها خورشیدی به عنوان یک واکنش دهنده به جای کاتالیزورهای خطرناک را نام برد. [2]

نانوذرات TiO_2 دارای خواص اپتیکی، دی الکتریک، ضد میکروبی و کاتالیزوری دارند. برخی از روش‌های سنتز TiO_2 ممکن است خطرناک و گران باشند. برای سنتزی که مطابق با شیمی سبز و محیط زیست باشد، انتخاب حلال و ترکیبات غیر سمی و عوامل احیا کننده مناسب، مهم است. اخیراً برای سنتز نانوذرات از باکتری، قارچ و عصاره گیاهان استفاده می‌کنند. استفاده از عصاره گیاهان مزایایی مانند دسترسی آسان، بی‌خطر بودن و موافق بودن با محیط زیست را دارا است. [4]

در این مقاله ما به بررسی دو روش آسان و موافق با طبیعت برای سنتز نانوذرات دی اکسید تیتانیم می‌پردازیم. در روش اول از عصاره یک گیاه و در روش دوم از یک میکرو-ارگانیزم برای تهیه نانوذرات TiO_2 استفاده می‌شود.

Tristis را در دمای 50°C نشان می‌دهد. مطالعه ابعاد مورفولوژی این ذرات در این تصاویر، میانگین اندازه این نانوذرات را در حدود 150nm – 100nm نشان می‌دهد. در حالی که شکل این نانوذرات به طور یکنواخت بوده و تقریباً کروی هستند [4].

۲) روش دوم

در این روش به جای عصاره گیاه از یک نوع باکتری به نام پلنومیکروبیوم اس پی.^۸ که از بستنی ذوب شده به دست می‌آید استفاده می‌شود. این باکتری از تیره Firmicutes، رده Bacili، راسته Bacillales، خانواده Planococcaceae، جنس Planomicrobium و گونه Planomicrobium sp. می‌باشد. ابتدا نمونه‌هایی از بستنی تهیه می‌شود و پس از رقیق شدن بر روی ظروف آگار مغزی پخش داده می‌شوند. سپس ظروف به مدت یک هفته در محلی با دمای 27°C قرار داده می‌شوند تا میکروارگانسیم مورد نظر به دست آید. در مرحله بعد، پلنومیکروبیوم اس پی. کشت شده را به مدت ۲۴ ساعت در محلولی از آب مقطر و مواد مغزی مناسب قرار می‌دهند تا باکتری مورد نظر رشد کند. پس از ۲۴ ساعت، ۲۵ میلی لیتر از این محلول برداشته شده و به آن ۷۵ میلی لیتر آب مقطر استریل شده به همراه مواد مغزی اضافه می‌شود تا محلول اولیه برداشته شده چهار برابر رقیق شود. این محلول را نیز به مدت ۲۴ ساعت نگه می‌دارند تا میکروارگانسیم باز هم رشد کند. پس از آن 0.25g TiO_2 به این محلول اضافه شده و مخلوط حاصل توسط یک حمام آب گرم به مدت ۱۰–۲۰ دقیقه تا دمای 50°C حرارت داده می‌شود تا رنگ سفیدی در ته ظرف ایجاد شود. سپس محلول را سرد کرده و به مدت ۲۴ ساعت در محلی با دمای اتاق قرار می‌گیرد. پس از ۱۲ تا ۴۸ ساعت رسوب سفید رنگی در ته ظرف ته نشین می‌شود. [5]

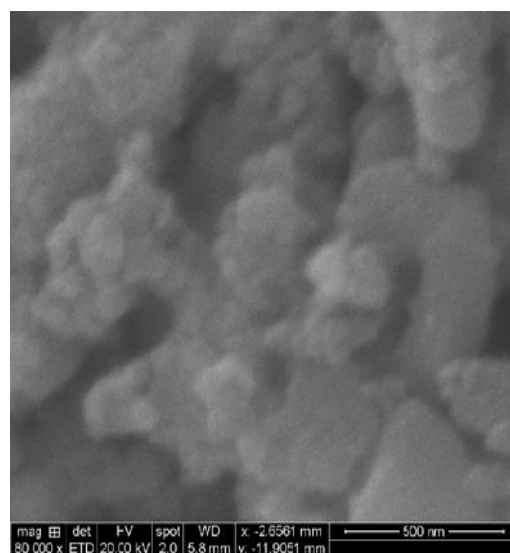
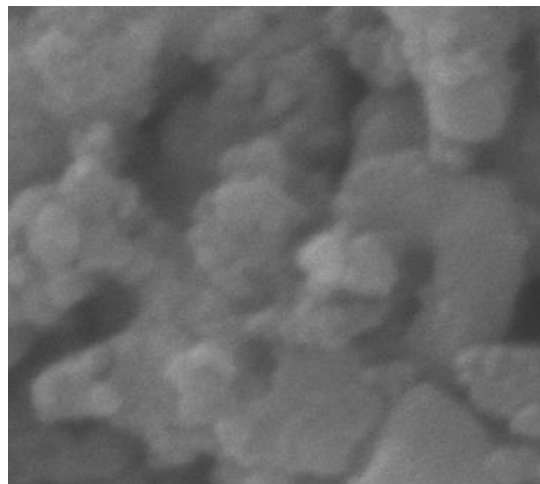
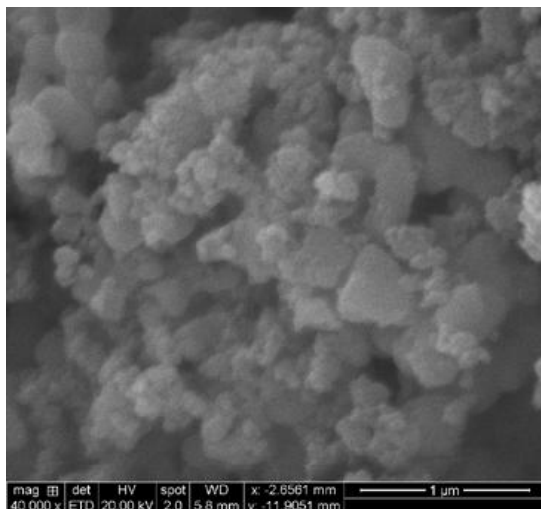
مقایسه نتایج

در روش تهیه دی اکسید تیتانیم با استفاده از عصاره گیاه، اندازه ذرات و مورفولوژی نانوذرات تیتانیا حاصل را می‌توان از مشاهده تصاویر به دست آمده با میکروسکوپ اسکن کننده الکترون (SEM)^۹ آن‌ها استفاده کرد. اندازه گیری-های SEM توسط دستگاه JEOL JSM 6390 انجام می‌شود که دریک ولتاژ شتاب دهنده^{۱۰} در 15 kV عمل می‌کند. شکل (۲) تصاویر SEM نانوذرات دی اکسید تیتانیم حاصل از استفاده از عصاره برگ‌های گیاه Nyctanthes Arbor-

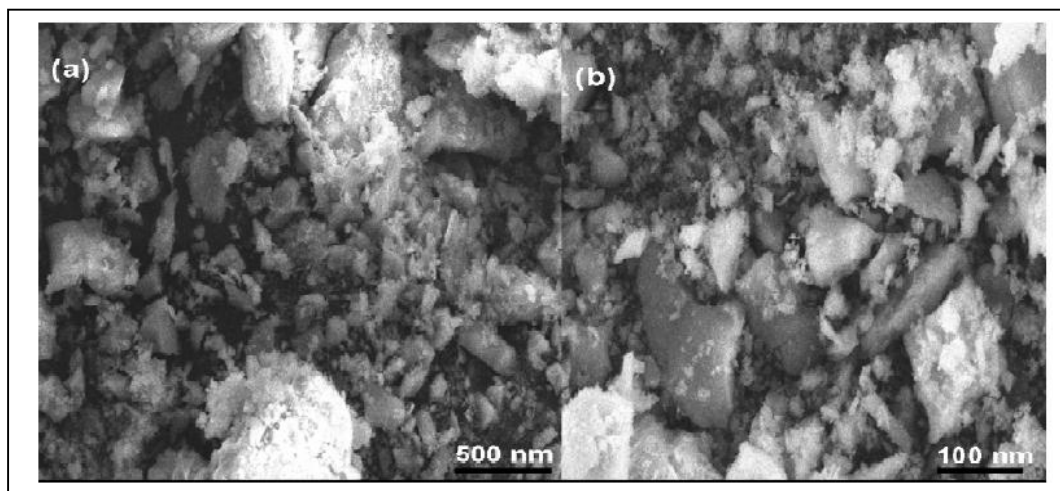
8-Planomicrobium sp.

9-Scanning electron microscopic

10- Accelerating voltage

شکل ۲: تصاویر SEM نانوذرات دی اکسید تیتانیم به دست آمده از عصاره برگ های گیاه *Nyctanthes Arbor-Tristis* [4]

شکل ۳: تصاویر SEM نانوذرات دی اکسید تیتانیم به دست آمده از *Planomicrobium sp.* [5]

شکل (۳) تصاویر SEM به دست آمده نانو ذرات تیتانیا حاصل از روش استفاده از میکروارگانیزم برای تهیه دی اکسید تیتانیم را نشان می دهد. با مشاهده تصاویر اندازه ذرات را می توان در محدوده ۱۰۰-۵۰۰nm تخمین زد. هم چنین این تصاویر نشان می دهند که این ذرات انباشته و متراکم هستند و شکل آنها نامنظم است. [5]

نتیجه

استفاده از عصاره گیاهان و میکروارگانیزمها در سنتر ترکیبات، به ویژه نانوذرات، روش های جدیدی می باشند که با محیط زیست سازگار بوده و مطابق با اصول شیمی سبز می باشند. از مزیت های دیگر این روش ها می توان سادگی آزمایش، مواد اولیه ارزان تر، کاهش هزینه ها، صرفه جویی در وقت و سمیت کم تر را نام برد.

منابع

- 1-The 12 principle of green chemistry. Anastas, P. T. and Warner, J. C. Green Chemistry: Theory and Practice. Oxford University Press: New York, p. 30, 1998.
- 2-Development of soft chemical processes:preparation of TiO₂ films and powders at low temperature. PhD Thesis. David Gutiérrez Tauste. Guide professor: Dr. Jose Antonio Ayllon Esteve. Published by Bellaterra. University of Autònoma de Barcelona. 2008.
- 3- Nanocoatings and Ultra-Thin Films: Technologies and Applications (Woodhead Publishing Series in Metals and Surface Engineering). I.Tiginyanu and Abdel Salam Hamdy Makhlof (editors). First edition. September 2011. ISBN-10: 1845698126 , ISBN-13: 978-1845698126.
- 4- Green synthesis of titanium dioxide nanoparticles by Nyctanthes Arbor-Tristis leaves extract. M. Sundrarajan, S. Gowri . Chalcogenide Letters Vol. 8, No. 8, p. 447-451. August 2011.
- 5- Novel eco-friendly synthesis of titanium oxide nanoparticles by using Planomicrobium sp. and its antimicrobial evaluation.C. Malarkodi, K. Chitra, S. Rajeshkumar, G. Gnanajobitha, K. Paulkumar, M. Vanaja and G. Annadurai. Pelagia Research Library.Der Pharmacia Sinica, Vol. 4, No. 3 , p.59-66, 2013.